

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

מסורת הש"ס

(א) וג' רש"י אלעזר בן
 חנני' וס'תפנינו ע"י מנחם בן חנני'
 חנני' וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'
 (ב) וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'
 (ג) וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'
 (ד) וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'
 (ה) וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'
 (ו) וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'
 (ז) וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'
 (ח) וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'
 (ט) וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'
 (י) וס'תפנינו חנני' וס'תפנינו חנני'

הגהות הב"ח

האסורה בעצמהם ומהם מתירין מותרות
אבל מועילין אלא הרי מותרין למימר
לא נהנין מדברין ולא מועילין לנו מדרבנן
דאסורה בעצמהם איכא ולא מעילה וקשה
לעולם: אמיני אמתהם בסתם. כיון דלא
קיימי להקדבה אלא לעולם בדילי מנייניהו
אינני אפילו מחיים וכו"ל נלחם מיהא דמ
הילכך לא צלטריך למיגזר כזה מעילה ל
קיימי דלא בדילי מנייניהו מחיים צלטריך
אויסיוס רב יוסף לרבה דהא מה דא ו
לו קושיא אמתהם אחת דשדקדק ג'
השלישית בשני מוסס שמיחסי' וקמי' בה
מקסמא וזכים מרי מנייניהו הוו כ"ז מטהא

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ולא מועלין
אפילו מדרבנן. ע"י לקמן יב
ע"ז תוס' ד"ה ודמיו:

רבינו גרשום

שעשאה למעלה דהיינו כמאזוזה לא מי דאין מועלין בה משום דעולה כלל ואע"י שנעשים כמאזוזה אין בה הימור לכהנים כגון מועלין בה: וקפני בהיא (ו) משנה עמלה כל שהיה פסולו בקדש חלוקה בין דמינה במליקה והואה אינו מטמא בגדים אציה בלעלה. והיינו חדל מן חדל כלומר דהכי דייקין דכי היכי דההיא דקתני וכולן אינן מטמאין בגדים מיידי בשניו מקום מליקה דמוקמינן ההם אף הא נמי דמי כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים מיידי בשניו מקום מליקה: וכל שאם היה פסול בקדש. כגון שעבר זמנו או שיצא גפה או נקטעה רגלה דהיינו פסול דשלא בקדש אלא שאציה על קודש שהוקדש והמלכה מטמא בגדים אציה בלעלה: וקפני. דפרק הסמוך לו כל שהיה פסולו בקדש אס עלו לא ירדו. והיינו איך וחדל מגו חדל דכי היכי דהאי כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים אציה בלעלה מיידי בשניו מקום מליקה דהיינו מחילת עבודה אף היא דקתני נמי כל שהיה פסולו בקדש אס עלו לא ירדו בשניו מקום מליקה מיידי וקתני אס עלו לא ירדו ולי היכי דשניו מקום מליקה לחוד דהיא התחלת עבודה קפני אס עלו לא ירדו הוא הדין ממעמידין בשניו מקום שמיטה לחוד דהיינו התחלת עבודה אס עלו לא ירדו. והיינו מיוצמא דרכה ביוצמא: והא דפליגי ו (עלה) רצח וכו' יוסף. בשניו מקום שמיטה לית ליה לרבנן דאמרין דשן אלוהא במת אציה בשניו מקום שמיטה לנפיש דהכי תנינן לרבנן דאמרין דשן אלוהא (ע"פ קיד): אין צדן במת יחיד לנפיש צור דהיינו מוצא במת יחיד אציה טעווה נפון ולא תנופה ולא הגשה אלא ריח ניחוח ואינו נפסל ביצוא כו'. אס הקדש בצמה להקריבה עולה בצמנו

[illegible]

הזכיר ר"י במלתיה דאיה דאין תועיל בה א"כ משמע דבשינוי מליקא נמי לא פליג ר"י כ"א א"כ גלבי מעילא אבל הוא מורה לגבי משמא מיחיז אבא וא"כ דשינוי געולה העיקר נמצא [אייך] מליקא ונראה שכן שהיה עוברא קלישה דשומעין כן נראה להמריס'ר' במבטא יחיד מכוונה ומצפון ומכיל שרת ומיורא פ' רש"י ב' פ' דבוכים שחשבוט קלישה ל' לאור שחשט קלישה וא"כ היכי מקומה בצפון כן אם במבטא יחיד אלא מחמת קלישה: [סז] ליה. א"כ הוי ליה ליה

חדא מנו חדא וחדא מנו חדא יז ב'י. שלשה צבוח היום כדמפרש ואזיל
 ויכולין ארין מטמאין בגדים כ'י משנה היא צובחים פ' חטאת העוף
 (דף י"ט:) וקאי אצבא דלעיל מינה משונה בל פסולי מלקיה והשאת קאמר
 אע"ג דנעשית מלקתן בפסול מ"מ מהניא חלק לאפוקיהו מדידי טומאת
 צבוח העוף טעור ומעטלין ב'י טומאת

מחטתא כ'י האי חון מחטתא לא קאי
אלא אמועלין בןן משום דבעולה ז' מועל
בה אף כ'י נעשית כדניה קאמר חון
מחטתא שעשאה למטה כמעשה חטתא
לשם חטתא דהרי היא דשעשית כדניה
הילכך אין מועלין בה שהרי י' בה שעת
היתר לכהניס וקאמר עלה ז' כל שפסולו
בקדש אינו מטמא כ'י פירוש כל י' שיש
ליה הכשר במקום אחר כגון י' כל שינוי
מילוקו דקאמר בירשא אלמא קרי שפסולו
בקדש לכל י' דאין מטמא בגדים אצות
הצליעה והסם קמני עולת העוף שעשאה
למטה פסולה ואין מטמא בגדים אצות
הצליעה וזכרם ומוצא מקדש (ובחסין דף
פד.) תנן במילמיה דר' שמעון כל שפסולו
בקדש הקדש מקבל ואם עלו לא ירדו
ז' אלמא דשני עולת העוף שעשאה למטה
כלומר שנקלע למטה ז' קאמר ר' שמעון
אם עלו לא ירדו והיינו כמו י' דשינוי
דדרוס צנחמה דמליקת עוף כשחטתה
צנחמה אצל מחטתא שעשאה למטה לא

מִיִּיתִי דָּהָא אֲמַר בְּחֻטְאֵת מְלָקָה בִּצְ"מ בְּמוֹצָא כְּשֶׁרָה וְהָא דְתַנִּינָא פִּרְי חֻטְאֵת
הָעוֹף (ס' ד' ע"ד) חֻטְאֵת יוֹחַ שְׂעָשְׂאָה לְמַטְּהָ פְּסוּלָה רַ"ל דְּשִׁמִּי בְּהוֹאֵה יוֹחַ וּמִשְׁנִי
נִגְמִיתָת יוֹחַ (מ"א) לְמִיפְרִךְ דָּהָא לֹא דָמִי כָּלל לְשִׁינֵי דְרוּס דְּשִׁחִטָה אֲכָל פִּרְךְ
שְׂפִיר מַעוּלָה שְׂעָשְׂאָה לְמַטְּהָ דְלֹא מִי דְלֹא מִי הָא קַטְרֵסָה בְּרָאֵשׁ שֶׁל מוֹצָא אֲרָךְ
מְלִיקָה בְּרָאֵשׁ שֶׁל מוֹצָא הִיכְלֵי יוֹחַ מְלָקָה לְמַטְּהָ פְּסוּלָה וְהָא שְׁנֵי חֻטְאֵת
הֵיוּ כְמוֹ שִׁנֵּי יוֹחַ דְּשִׁחִטָה (י"א) דְקָרִי חֲדָא מְגוֹ חֲדָא הָא דָּאֵס עָלוּ לֹא
יִרְדּוּ שֶׁלֹּא הֵיוּ יָכוֹל לְהוֹכִיחַ פִּירוּשׁ דְּפֻסְלוֹ בְּקֻדְשׁ אֱלֹהִים מִכָּה דְכָל שְׂפָסוּלֵי
בְּקֻדְשׁ דְּפִרְק חֻטְאֵת הָעוֹף (ד' ע"ד ס' כ') הֵיוּ כִּי מְגוֹ חֲדָא וְגַם מְהֵיִיא דְכָל
שְׂפָסוּלֵי בְּקֻדְשׁ דְּפִי חֻטְאֵת הָעוֹף אֵינִי יָכוֹל לְהוֹכִיחַ אֱלֹהִים מְהֵיִיא דְלַעֲלִי בְּפִרְק
דְּעוֹלֹת הָעוֹף שְׂעָשְׂאָה לְמַטְּהָ וְהִרְיָ כִּי מְגוֹ חֲדָא תַרְתִּי וְיֹאחֲזִי וְיֹאחֲזִי וְיֹאחֲזִי
חֲדָא מְגוֹ חֲדָא וְחֲדָא מְגוֹ תַרְתִּי וְקָרִי חֲדָא מְגוֹ חֲדָא הֵיִיא דְכָל שְׂפָסוּלֵי בְּקֻדְשׁ
דְּפִרְק חֻטְאֵת הָעוֹף לְפִי שְׂחִירָה לְצַבָּא לְעִלֵּי מִינֵה וְהֵיִיא דְמוֹצָא מִקְדָּשׁ קָרִי
חֲדָא מְגוֹ תַרְתִּי לְפִי שְׂחִירָה לְהֵיִיא דְפִרְק חֻטְאֵת הָעוֹף (ס' ד' ע"ד) :
דְּאִיכָא תַרְתִּי בִּצְ"ל כָּל שְׂפָסוּלֵי בְּקֻדְשׁ וְיֹאחֲזִי עוֹלֹת הָעוֹף שְׂעָשְׂאָה לְמַטְּהָ כְּמוֹ
שְׂפִירֵשׁוֹ לְעִלֵּי יוֹחַ :

והא דפ'יני רבה ורב יוסף פשיטא ליה ד"א. כלומר ממון דבר ר"ה יכר שפוט לו אי כרזה אי כרז יוסף דלחמ ר"א עולת זמת יחיד כו' כלומר עולה שהוקדשה ליקרב בזמת יחיד כגון לאחר שבאו לניז ולגבשין ולגלגל שהותרו וזמנתו נעשות זמה דבר קדש עושה: **שהבניסה** פשיטא. פירש"י בזמת זמלא דחזים (דף קט: קט:) כגון לאחר שחטטה *וקשה לר"א היכי קאמר מחילה לכל דבר הא לא איך דכפון כיון דנשחטה אלא נראה לפרש שהכניסה ליה חיה לפנים איך שהוקדשה ליקרב בזמת יחיד ים שהכניסה לזמת כזור קלטא מחילה לכל דבר לענין כל הדברים האמורים צ"פ פרת תנאות (ומהם דף קט: קט:) דתנן מהם מה בין זמת יחיד לזמת כזור כיהון וכלי שרת ושחיטת כפון כו' וצ"י ר"א עלו מהו שירדו כו' האי עולת זמת יחיד דלחמ שדינה לשחוט כפון לפי שהכניסה לפנים אם שחטו כדדוס ועלו מהו היכי שירדו והשתא דייק מינה הש"ס מתקא מביעא ליה האי כלומר מהו שמן הדא ליה מקומן כפון שהיא זמה יחיד אם אירד פשיטא ליה כלומר דלא עולת זמת כזור דלחמיה ביה רבה ורב יוסף פשיטא ליה דאי כ"ד דמספקא ליה ידא איבעי ליה הא בריבא אלא שנוע מינה דפשיט ליה ומפרש הש"ס יאן הכי אחיה דבעיא בין ברבא ליה לרז יוסף חמא מגו חאל קא מבעיא ליה כלומר קצבי שבעלת זמת יחיד שהיא מקומן חמא עולת זמת כזור שאם פשט לן יס עד כאן לן קאמר רבה שהא אס עלו ירדו אלא משום דמחיה פסלה כלומר שנדר

העולה

חיד בשעת היתר הצמות ונמלך והכניסה לפנים לעזרה להקריבה צמזח:
קלטויה

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ג מהלכות
מעילה הלכה ד:
ב מ"י שס פ"ד הלכה ג:
ג מ"י פ"ו מהלכות
פקודים הלכה ט:
ד ה מ"י פ"ג מהלכות
מעילה הלכה ז:
ה ר מ"י פ"ו מהלכות
פקודים הלכה ט:
ו ז מ"י פ"ג שס הלכה ח:
ז ח מ"י פ"ד מהלכות
מעילה הלכה ז:

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

וְחִטָּה נִיֵּא בְעֵלֶם מִן
 הַלֵּל אֲחִיז לְכַפֵּרָה אֶל
 יִדְּוִלן מִן אֶל קִישְׁטִים
 מִפְּסֵמֶה הֶאֱוִיל חֻזְיוֹן
 מִכְּרֵב וּבְדִילִין מִנְהֻלָּה
 מִקְּמִיל (וְחִיבָה לֹא נִמְזָק)
 וְחִטָּה אֲחִיל לְכַפֵּרָה אֶל
 מִן בְּרִיל מִן חֻזְיוֹן
 שֶׁנֶּחֱמָה בִּל מִשְׁעִיל בִּל שֶׁ
 יִדְּוִלן מִן עֶרֶךְ לִשְׁאָר
 וְחִטָּה וּבְדִילִין מִנְהֻלָּה
 יִרְבֵּחַ מִפְּסֵמֶה חֻזְיוֹן
 יִדְּוִלן מִן אֲחִיל לְכַפֵּרָה
 אֶל מִן חֻזְיוֹן מִן דֶּלָה
 עֲוֹלָה דִּקְטָה חֻטָּאת מִשְׁמַם
 וְחִטָּה אֲחִיל שֶׁנֶּחֱמָה
 אֶל מִשְׁמַם דֶּלָה
 וְחִטָּה אֲחִיל לְכַפֵּרָה
 יִדְּוִלן מִן לִמְזָה הִיֵּא
 שֶׁשָּׂא חֻטָּאת
 וְחִטָּה יִרְבֵּחַ מִפְּסֵמֶה
 וְחִטָּה לְכַפֵּרָה אֲחִיל
 מִן יִדְּוִלן מִן חֻזְיוֹן
 פֶּרְהָה לֹא עֶרֶכֶךְ לִשְׁאָר
 וְעֵילָה קְמִיל דֶּאָךְ חֻטָּאת
 וְחִטָּה מִן חֻסֵּר כִּרְפֻסֵּה
 וְחִטָּה אֲחִיל מִן חֻזְיוֹן
 וְחִטָּה מִן אֶל מִשְׁעִיל
 מִפְּסֵמֶה מִן חֻזְיוֹן
 מִפְּסֵמֶה חֻטָּאת אֶל הַגֵּן
 חֻטָּאת חֻטָּאת מִן חֻזְיוֹן
 וְחִטָּה חֻטָּאת חֻטָּאת
 וְחִטָּה חֻטָּאת חֻטָּאת
 וְחִטָּה חֻטָּאת חֻטָּאת